

Athos - stopa zvířete

Když Simona vyhlášovala svou výzvu Stopa zvířete, věděla jsem okamžitě, o kom chci psát.

Nejde o mého psa. Znáám se s jeho majitelkou a mám to štěstí, že ten vztah můžu pozorovat z dálky.

A trnu u toho něhou. A tají se mi přitom dech.

Athos.

Pes s dobrým rodokmenem. S první třídou chovnosti. U zkoušek výborný. Mistr Moravy. Třetí na mistrovství republiky. Středně velký, s dobrým výrazem a výraznou hlavou... Upřímně, nerozumím ničemu z toho všeho. A není to důležité. Nic z toho. Nic z toho totiž nemá potenciál vytvořit stopu v srdci, která je jedinečná, hluboká a trvalá.

Athos je pes, který je důkazem toho, že neočekávaná přátelství jsou ta nejlepší a nejsilnější. Nic z toho se totiž stát nemuselo, a přesto se to stalo. Vybrali si jeden druhého, protože k tomu byli předurčení. Setkali se. Připraveni milovat a dávat a být ještě lepší. Protože dva jsou více než jeden. Protože ve dvou jsou silnější. Jejich setkání jim přineslo nové možnosti. A v tom jim nemůžou zabránit ani okolnosti, ani jiní lidé. Ten vztah není jiskrou v ohni. Je sám o sobě ohněm. A v tom plameni hoří všechno, co by jim v tom bránilo.

Nejkrásnější na tom je ta svoboda. Nepracují spolu proto, že musí, ale jediné proto, že se jim to líbí.

Athos je totiž pes, kterého budete milovat věčně. Který stojí za vaši lásku, který na ni čeká. A když někoho milujete, nevzdáte to. Nikdy. A v momentě, kdy se celým svým srdcem opírá o vaši duši tak těsně, jak jen to je možné, nepochybujete. Jediné malé gesto - jeho pohled nebo hlava na vašem rameni, může oběma změnit život. A dokud dnešní den neskončil, máme šanci s touto možností žít.

Protože skutečné štěstí těch dvou je skryto v maličkostech. Třeba v tom pohledu upřeném na milovanou bytost, který říká: Máš mě. I když poslední hvězda v galaxii zhasne, máš mě.

Autorka: Jana Holubková